

«هو الحكيم»

عنوان:

اثبات وجود حضرت رقیه علیها السلام

دکتر وحید باقر پور کاشانی

○ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ○

@SERATEHAGH1

@MAHDISM_12

چند سالی است که گاهی اوقات در صدا و سیما هم یک جلسه‌ای میزگردی بود این‌ها اومدن چند سال پیش که خیلی از علماء و مراجع صداسون در اوهد، انکار حضرت رقیه کردن! که حضرت رقیه اصلاً وجود خارجی نداشته! من خودم به عنوان یک کسی که در این زمینه کار کردم، نگاه کردم اسناد تاریخی رو، شخصی به عنوان فاطمه که همین سنی که مطرح می‌کنن از دختران ابی عبدالله بوده در تاریخ متقدم ما هم گزارش شده. پس یک وقت اختلاف می‌گیم در اسمه؛ فاطمه‌ی صغیر می‌خواین بذارید، یا رقیه! بعداً کنکاش کردم در منابع بعد، نمی‌گیم که خیلی نزدیک به معصومین بوده ولی خب نسبتاً منابع کهن هست که اسم حضرت رقیه هم اومنده! اسم حضرت رقیه هم اومنده!

به علاوه تمام این مسائل قیل و قال تاریخی یک کنار! اینجا من یک گزارش موثقی رو میارم که بسیاری از علمای این رو مهر تأیید زدن؛ حتی روئیت شده در کتاب‌های تاریخی اومده! از جمله در کتاب منتخب التواریخ، مال علامه محمد هاشم خراسانی. در صفحه‌ی ۳۸۸؛ اینجا بحثی رو می‌کنه که کسانی که در دمشق به خاک سپرده شدند؛ یک فصل این رو داره. می‌فرمایند که:

«علی جلیل، شیخ محمد علی شامی، که از جمله علمای نجف اشرف بود، به حقیر فرمود که جدّ امّی یعنی مادری بلاواسطه‌ی من، جناب آسید ابراهیم دمشقی که نسبش منتهی می‌شود به سید مرتضی علم‌الهدی، فقیه و عالم بزرگ شیعی، و سن شریف ش علاوه بر نود بود، و بسیار شریف و محترم بود، سه دختر داشتند و اولاد ذکور (پسر)، نداشتند. شبی دختر بزرگ‌شان در خواب دید جناب رقیه بنت‌الحسین را که فرمود: به پدرت بگو به والی بگوید آب افتاده میان قبر و لحد من. (یعنی قبر من آب برداشته)، و بدن من در اذیت هست یعنی بدن من در آب به این صورت . بگو باید و قبر و لحد مرا تعمیر کند.

دخترش عرض کرد. سید از ترس حضرات اهل سنت، به خواب اثربی مترقب نشد.» گفت این خواب رو به والی بگیم و چنین چیزی نباشه، نزاع شیعه و سنی هست و به ضرر شیعه تموم می‌شه! چیزی نگفت.» شب دوم، دختر وسطی سید همین خواب را دید و باز به سید گفت و ترتیب اثربی نداد. شب سوم دختر صغیری سید همین خواب را دید و به پدر گفت، ایضاً ترتیب اثربی نداد. شب چهارم خود سید مخدّره رقیه علیها السلام را در خواب دید که به طریق عتاب فرمود که چرا والی را خبردار نمی‌کنی؟ سید بیدار شد. صبح را رفت نزد والی شام و خوابش را به والی شام نقل کرد. والی امر کرد علماء و صلحاء شام از سنی و شیعه بروند و غسل کنند و لباس‌های نظیف بر کنند، به دست هر کسی قفل در حرم مقدس باز شد همان‌کس برود و قبر مقدسه او را نبش کند و جسد مطهره او را بیرون بیاورد تا قبر مطهر را تعمیر کند. بزرگان و صلحاء از شیعه و سنی در کمال آداب غسل کردند. لباس نظیف در بر کردند. قفل به دست هیچ‌کس باز نشد

مگر به دست مرحوم سید.»

همین سیدی که خود حضرت اومدن گفته که بدن من رو آب گرفته. «بعد که مشرف میان حرم شدند، معول هیچیک بر زمین اثر نکرد مگر سید ابراهیم. بعد حرم را خلوت کردند و لحد را شکافتند. دیدند بدن نازنین مخدّره بین لحد و کفن آن مخدّره مکرمه صحیح و سالم است. لکن آب زیادی میان لحد جمع شده. پس سید بدن شریف مخدّره را از میان لحد بیرون آورد و روی زانوی خود نهاد و سه روز همین قسم بالای زانوی خود نگه داشت و متصل گریه می‌کرد تا آن‌که لحد مخدّره را از بنیاد تعمیر کردند. اوقات نماز که می‌شد، سید بدن مخدّره را بر بالای شیء نظیفی می‌گذاشت، بعد از فراغ، باز برمی‌داشت و بر زانو می‌نهاد تا آن‌که از تعمیر قبر و لحد فارغ شدند. سید بدن مخدّره را دفن کرد و از معجزه‌ی این مخدّره در این سه روز، سید نه محتاج به غذا شد و نه محتاج به آب، و نه محتاج به تجدید وضو. بعد که خواست مخدّره را دفن کند، سید دعا کرد خداوند پسری به او مرحمت نماید.

دعای سید مستجاب شد و در این سن پیری، خداوند به او پسری مرحمت فرمود مسما به سید مصطفی. بعد والی، تفضیل را به سلطان عبدالحمید نوشت. او هم تولیت زینبیه و مرقد شریف رقیه و مرقد شریف ام الکلثوم و سکینه را به او واگذار نمود و فعلاً هم آقای حاجی سید عباس، پسر آسید مصطفی، پسر آقا سید ابراهیم سابق الذکر، متصدی تولیت این اماکن شریفه است. و گویا این قضیه در حدود سنه‌ی ۱۲۸۰ بوده.»

یعنی چیزی نگذشته! پس ببینید چیزی که این همه از علماء اینها بودن... دیدن... رویت شده، مسأله مسأله‌ای حکومتی بوده! به والی مطرح کردن چنین مسأله‌ای بوده! بعد دیدن همین مکانی که در سوریه هست در دمشق هست، همینجا یعنی که بی‌بی خاکه، این جا بدن رو صحیح و سالم دیدن! دیگه از این رویت و مشاهده چیزی بدیهی‌تر چی داریم؟ بعد یک بابایی او مده می‌گوید آقا اصلاً دختر نداشته امام حسین! حالا با توجه به اون همه مسائل تاریخیش رو من کار ندارم! این که دیدن دیگه! یک دختر سه ساله‌ای که بدن صحیح و سالم بوده تو قبر بوده، این کی بوده در این نقطه؟! و این گزارش شده عرض کردم که در مجتمع حدیثی مختلف این را ذکر کردن این ماجرا رو گزارش کردن، به عنوان یک حدیثی که مال کمتر از حدود دویست سال همین حدودا هست این رو رویت کرده بودن مشاهده کردن گزارش کردن، در کتاب هم آوردن. دیگه چه جوری باید بگن؟ خودش یک کرامتی هست در ارتباط با این دردانه یعنی حضرت رقیه سلام الله علیها.

گاهی اوقات افراد تشکیک می‌ندازن! گاهی غرض و مرض هم
ندازن رو جهالت خودشونه! بعضی‌ها دوست دارن نواوری به
وجود بیارن! هی این‌رو اشکال بگیرن اون‌رو اشکال بگیرن! نه آقا
چرا حضرت علی اصغر، امام حسین دستش رو بلند کرد که
تیر بخوره! چرا حضرت ابوالفضل چرا! حضرت قاسم چرا! این‌ها
یک چیزهایی هست که واقعاً اگه یک مقدار تأمل بکنن می‌خواهیم
بگم این‌ها این دست و پا می‌زنن، ثمره‌ی انکار رقیه‌ی بنت‌الحسین
چیه؟! چی به تو می‌رسه؟! تشیع رو تقویت کردی توی شیعه
که داری این کار رو می‌کنی؟! تو که تو صدا و سیما تو برنامه
نقد می‌کنی رد می‌کنی، دنبال چی هستی؟! چه دردی از مشکلات
تشیع با انکار این دردانه دوا می‌شه؟! این غیر از اینه که کج فهمی
باشه؟!

متأسفانه نگاه می‌کردم صبح تو فضای مجازی هی اسنادی پخش
می‌کردن طرف هم خودش رو کشته بود که بگه رقیه اصلاً وجود
نداره! دنبال چی می‌گردی تو؟! دین شما رو دارن هجمه می‌برن،
انحرافات و اعوجاجاتی رو وارد می‌کنن، برو از اون‌ها دفاع کن!
تو داری یک رقیه بنت‌الحسینی که تو تاریخ هست و رؤیتش هم
کردن، بعد انکار می‌کنی دنبال چی هستین شماها؟

— استاد رو سن‌شون هم یک شبه‌ای وارد می‌کنن، ایشون هفت
ساله بودن یا سه ساله؟ ببینید این‌ها زیاد دردی دوا نمی‌کنه! بالاخره
یک دختر خانمی بودن سه سال و خورده‌ای، بدن هم سالم دیدن
در تاریخ هم گزارش شده، حالا در تاریخ کهن به عنوان فاطمه
طرح شده، گیری نداره که! انکار که اصلش رو نباید کنی
که! مثل این می‌مونه ما فرض بکنیم حضرت صادق علیه‌السلام
چند سال‌شون بوده؟ چند سال بوده دلیل بر این نمی‌شه که انکار
حضرت صادق باشه که!